

Voor jong en nieuw!

11 Mineralen uitstallen

Rik Dillen

In onze vorige bijdrage hadden we het over de nodige voorzorgsmaatregelen voor het bewaren van mineralen in optimale condities. Voor je specimens zelf is het uiteraard ideaal om ze te bewaren in gesloten dozen of laden... maar dat zal niet naar de zin zijn van vele verzamelaars, zeker voor degenen die vooral op zoek zijn naar heel mooie exemplaren, die de moeite lonen om gezien te worden.

Mineralen uitstallen doe je uiteraard helemaal naar je eigen smaak, plaats en mogelijkheden. In de eerste plaats heb je een of meerdere tentoonstellingskasten nodig... én de plaats om ze in je huis onder te brengen... én de consensus van je huisgenoten. Het aantal mogelijkheden qua kasten is quasi oneindig, en omdat dat vaak afhangt van de mogelijkheden die toevallig geboden worden kunnen we je daar niet veel raad in geven. Een zeer veel gebruikt merk van kasten is KEWLOX (www.kewlox.com/nl), een Belgisch merk. Erg mooie glazen kasten worden op maat geleverd door bv. de firma RETIF in Sint-Pieters-Leeuw. Via Google vind je tal van mogelijkheden (gebruik zoekwoorden als bv. 'etalagemateriaal', 'vitrines', 'glazen wandkasten' enz. Soms worden ook prachtige kasten tweedehands aangeboden, of via een veiling... wie zoekt... die vindt! Een andere oplossing is kasten op maat laten maken. Dat is (meestal veel) duurder, maar dan heb je echt wat je zelf graag wil.

Heb je weinig plaats of middelen, dan zorg je om te beginnen voor één kast, waarin je enkel de allermooiste stukken uit je verzameling toont, met als motto 'less is more' (*minder is meer, of 'hoe minder, hoe mooier'*). De meeste mineralenverzamelaars hebben de neiging om veel te veel specimens tegen elkaar aan te schurken, om er zoveel mogelijk op elk schap een plaatsje te kunnen geven. Dat is alvast géén goed idee: zorg ervoor dat de afstand tussen de specimens ten minste 5, en voor grotere specimens zelfs 10 cm is. Op die manier komen je specimens veel beter tot hun recht.

Een deeltje van de gigantische collectie van Chris Deroo, die quasi helemaal uitgesteld was in glazen kasten. 'Less is more' was duidelijk niet zijn visie ©. Foto © Rik Dillen.

'Onder de loep' verschijnt regelmatig in Geonieuws, en is vooral bedoeld voor jonge en minder jonge newbies. De beste manier om veel bij te leren is lid worden van de MKA: www.minerant.org/MKA/toetreding.html

In een vorige aflevering van deze rubriek hebben we je al op het hart gedrukt dat de identificatie van elk specimen ten allen tijde gewaarborgd moet blijven... dat geldt uiteraard ook voor je uitgestalde stukken. Voorzie dus voor elk specimen een etiket met minimaal de naam, vindplaats en je catalogusnummer, zodat je ook voor je uitgestalde specimens altijd de nodige gegevens kunt terugvinden. Zulke naamplaatjes kan je heel gemakkelijk zelf afdrukken op licht karton (bv. 160 g/m²).

Een ander belangrijk punt is natuurlijk de verlichting. Om je specimens goed tot hun recht te laten komen is een goede verlichting een must. LED-verlichting heeft belangrijke voordelen: lage kostprijs, gemakkelijk op diverse manieren te implementeren (spotjes, LED-strips enz.) en lage temperatuur, ook als de lampjes lang blijven branden. Meestal oogt zacht warm wit qua kleur beter dan kei-hard blauw wit licht.

Wanneer je fluorescerende mineralen wil uitstellen komen er natuurlijk nog heel wat andere aspecten bij kijken: naast gewoon wit licht heb je dan ook nog eens de nodige UV-lampen nodig met de geschikte golf lengte en bijhorende filters. Daarenboven moet je de omgeving kunnen verduisteren als je fluorescentie of fosforescentie tot zijn recht wil laten komen. Wie hieraan wil beginnen neemt best eens contact op met onze werkgroep fluorescentie.

Maak je geen illusies: zelfs in een kast met schuifdeuren komt uiteindelijk stof terecht, en na een tijd zullen schappen én specimens onder het stof geraken. Daarom is het beter om enkel specimens uit te stellen die tegen een stootje kunnen, en die je dus heel af en toe (om de paar jaar) eens een wasbeurt kunt geven, bv. in een ultrasoonbad. Ik zal zelf nooit specimens van bv. okeniet, jamesoniet enz. uitstellen, want eens op dergelijke mineralen stof ligt kun je dat zo goed als nooit meer verwijderen.

Ook lichtgevoelige mineralen (de meeste zilvermineralen dus, maar ook bv. realgar) kun je bij voorkeur niet onder de spots plaatsen; die bewaar je beter ergens in een doos of lichtdichte lade.

Het heeft geen zin om stukken die je best van bovenaf bekijkt op een schap te plaatsen boven ooghoogte. Daar horen eerder specimens thuis die op hun mooist zijn als ze 'rechttop' staan (wat inhoudt dat het interessante en/of mooie deel van het specimen verticaal staat).

In deze kast werd het principe 'less is more' wél goed toegepast. Foto © Paul Tambuyser.

'Onder de loep' verschijnt regelmatig in Geonieuws, en is vooral bedoeld voor jonge en minder jonge newbies. De beste manier om veel bij te leren is lid worden van de MKA: www.minerant.org/MKA/toetreding.html